

**toegelaten tot de verhandeling op een geregleme-
teerde markt en van het koninklijk besluit van
14 februari 2008 op de openbaarmaking van belang-
rijke deelnemingen alsmede tot wijziging van de
koninklijke besluiten van 27 april 2007 op de open-
bare overnamebiedingen en op de openbare uit-
koopbiedingen en van het koninklijk besluit van
21 augustus 2008 houdende nadere regels voor
bepaalde multilaterale handelsfaciliteiten (BS
27 september 2016), in werking getreden op
1 oktober 2016**

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktregels

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Règles des marchés

Door middel van dit koninklijk besluit wenst de Bel-
gische wetgever de volgende Europese richtlijnen
gedeeltelijk in Belgisch recht om te zetten:

- richtlijn nr. 2013/50/EU van het Europees Parle-
ment en de Raad van 22 oktober 2013 tot wijziging
van richtlijn nr. 2004/109/EG van het Europees
Parlement en de Raad betreffende de transparan-
tievereisten die gelden voor informatie over uitge-
vende instellingen waarvan effecten tot op de han-
del op een gereglemeerde markt zijn toegelaten,
richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parle-
ment en de Raad betreffende het prospectus dat
gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan
het publiek worden aangeboden of tot de handel
worden toegelaten en richtlijn nr. 2007/14/EG van
de Commissie tot vaststelling van concrete uitvoe-
ringsvoorschriften van een aantal bepalingen van
richtlijn nr. 2004/109/EG⁴⁴; en
- artikel 119 van richtlijn nr. 2014/59/EG van het
Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014
betreffende de totstandbrenging van een kader
voor het herstel en de afwikkeling van kredietin-
stellingen en beleggingsondernemingen⁴⁵.

Tot omzetting van voornoemde richtlijnen worden
enkele bepalingen van de volgende koninklijke besluiten
gewijzigd:

- koninklijk besluit van 14 november 2007 betref-
fende de verplichtingen van emittenten van finan-
ciële instrumenten die zijn toegelaten tot de ver-
handeling op een gereglemeerde markt (o.a.
art. 2, 4, 9, 12, 14, 16 en 41, § 1 worden gewijzigd;
het nieuwe art. 28/1 wordt ingevoegd; en het
nieuwe Hoofdstuk III wordt ingevoegd in Titel II);
- koninklijk besluit van 14 februari 2008 op de open-
baarmaking van belangrijke deelnemingen (o.a.
art. 3, 6, 12, 13, 14 en 22 worden gewijzigd);

⁴⁴. Pb.L. 294 van 6 november 2013.

⁴⁵. Pb.L. 173 van 12 juni 2014.

- koninklijk besluit van 27 april 2007 op de openbare
overnamebiedingen (o.a. art. 43 en 52 worden
gewijzigd);
- koninklijk besluit van 27 april 2007 op de openbare
uitkoopbiedingen (het toepassingsgebied van
art. 19 wordt uitgebreid); en
- koninklijk besluit van 21 augustus 2008 houdende
nadere regels voor bepaalde multilaterale handels-
faciliteiten (enkele technische aanpassingen n.a.v.
verwijzingen in dit koninklijk besluit naar teksten
die gewijzigd worden door de wet van 27 juni
2016⁴⁶).

R. F. en J. D.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 14 april 2016

Jorge Sales Sinués/Ciaxabank SA

*Yousouf Drame Ba/Catalunya Ciaxa SA (Cataluny Banc
SA)*

Zaken: C-381/14 en C-385/14

BANK- EN KREDIETWEZEN

Hypothecair krediet – Kredietovereenkomst

CONSUMENTENRECHT

Nationaal recht – Consumentenrecht – Kredietovereen-
komst – Oneerlijke bedingen

BANQUE ET CRÉDIT

Crédit hypothécaire – Contrat de crédit

DROIT DE LA CONSOMMATION

Droit national – Crédit à la consommation – Contrat de
crédit – Clauses abusives

De gevoegde geschillen die aanleiding gaven tot de pre-
judiciële vraagstelling ontstonden in het kader van een
overeenkomst tot novatie van een hypothecaire lening
bij een kredietinstelling. Een “bodembeding” in deze
overeenkomst voorzag in een ondergrens en een boven-
grens voor de nominale jaarrente. De consumenten in dit
geding waren van mening dat het “bodembeding” hun
door de kredietinstelling werd opgelegd en dat zij het
evenwicht tussen de partijen in het nadeel van de consu-
menten had verstoord. Daartoe stelden de individuele
consumenten een vordering tot nietigverklaring van der-
gelijke “bodembedingen” in.

⁴⁶. Wet van 27 juni 2016 tot wijziging, met het oog op de omzetting
van richtlijn nr. 2013/50/EU en de tenuitvoerlegging van veror-
dening nr. 596/2014, van de wet van 2 augustus 2002 betref-
fende het toezicht op de financiële sector en de financiële
diensten, van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbieder
van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsin-
strumenten tot de verhandeling op een gereglemeerde markt
en van de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belang-
rijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegela-
ten tot de verhandeling op een gereglemeerde markt en
houdende diverse bepalingen, en houdende diverse bepalingen,
BS 1 juli 2016.

Een consumentenorganisatie stelde eveneens tegen 72 banken een collectieve vordering in, met als doel een einde te maken aan het gebruik van dergelijke “bodembedingen” in leningsovereenkomsten.

De vraag rees of artikel 7 van richtlijn nr. 93/13 van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁴⁷ zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke een rechter een individuele vordering die door een consument bij hem is ingesteld tot vaststelling dat een beding in een overeenkomst tussen hem en een verkoper oneerlijk is, automatisch moet schorsen in afwachting dat een definitieve beslissing wordt gegeven in een aanhangige collectieve vordering, zonder dat in overweging kan worden genomen of die schorsing relevant is uit het oogpunt van de bescherming van de consument die zich individueel tot de rechter heeft gewend en zonder dat de consument kan besluiten zich los te maken van deze collectieve vordering.

Het Hof van Justitie oordeelde dat dit artikel 7 van richtlijn nr. 93/13 aldus moet worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een dergelijke nationale regeling.

Daartoe baseerde het Hof zich op het feit dat een dergelijke situatie afbreuk zou doen aan de doeltreffendheid van de bescherming die richtlijn nr. 93/13 beoogt te bieden, aangezien de mechanismen voor consumentenbescherming waarvan de individuele en de collectieve vorderingen de concrete uitdrukking vormen, verschillen naar doel en naar aard.

R. F. en J. D.

Hof van Justitie 5 juli 2016

Banco Popular Español SA/María Rita Giráldez Villar

Zaak: C-7/16 (Besch.), ECLI:EU:C:2016:523

BANK- EN KREDIETWEZEN

Kredietovereenkomst

CONSUMENTENRECHT

Nationaal recht – Kredietovereenkomst – Oneerlijke bedingen

BANQUE ET CRÉDIT

Contrat de crédit

DROIT DE LA CONSOMMATION

Droit national – Contrat de crédit – Clauses abusives

Op 25 maart 2011 sloten twee consumenten een kredietovereenkomst af met Banco Popular Español SA voor een bedrag van 19.000 EUR, terug te betalen over een termijn van 10 jaar. Nadat de maandelijkse afbetalingen niet werden nageleefd, leidde Banco Popular Español SA op 11 december 2012 een vordering tot uitvoering in voor de rechter. Op 16 maart 2015 droeg Banco Popular Español SA de schuldvordering, bij authentieke akte, ten bezwarende titel over aan PL Salvador SARL.

⁴⁷ Pb.L. 095 van 21 april 1993.

Hoewel de overdracht van schuldvordering naar Spaans recht rechtsgeldig is, kent artikel 1535 van het Spaanse Burgerlijk Wetboek de schuldenaar het recht toe de schuldvordering af te kopen door aan de overdrager de prijs van de overdracht te betalen, te vermeerderen met de interesten en de kosten, op voorwaarde dat de schuldvordering betwist is.

Het Hof van Justitie werd, middels drie onderscheiden prejudiciële vragen, door de Spaanse bodemrechter gevraagd zich uit te spreken over de verenigbaarheid van de wijze waarop de rechtspraak de notie “betwiste schuldvordering” interpreteert met o.a. de richtlijn nr. 93/13/EG⁴⁸. Het Hof oordeelde dat richtlijn nr. 93/13/EEG zo moet worden uitgelegd dat ze niet van toepassing is op een nationale regeling zoals het betrokken artikel 1535 van het Spaanse Burgerlijk Wetboek.

R. F. en G. H.

Hof van Justitie 19 juli 2016

Tadej Kotnik e.a./Dravni zbor Republike Slovenije

Zaak: C-526/14, ECLI:EU:C:2016:570

BANK- EN KREDIETWEZEN

Europees bankrecht – Staatssteun

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire européen – Aide d’Etat

Dit arrest van het Hof van Justitie betreft, in het kader van maatregelen getroffen door een centrale bank ter ondersteuning van noodlijdende banken, de geldigheid en de uitlegging van de punten 40 tot en met 46 van de mededeling van de Commissie betreffende de toepassing vanaf 1 augustus 2013 van de staatssteunregels op maatregelen ter ondersteuning van banken in het kader van de financiële crisis⁴⁹ (hierna “bankenmededeling”), de artikelen 29, 34, 35 en 40 tot en met 42 van richtlijn nr. 2012/30/EU⁵⁰ en van artikel 2, zevende streepje van richtlijn nr. 2001/24/EG⁵¹.

Op 17 december 2013 had de Sloveense Centrale Bank (Banka Slovenije) bij verschillende besluiten buitengewone maatregelen getroffen, die de liquidatie van het

⁴⁸ Richtlijn nr. 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, *Pb.L.* van 27 april 1993, afl. 95, 29.

⁴⁹ *Pb.C.* van 30 juli 2013, afl. 216, 1.

⁵⁰ Richtlijn nr. 2012/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel 54, tweede alinea van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, *Pb.L.* van 14 november 2012, afl. 315, 74.

⁵¹ Richtlijn nr. 2001/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen, *Pb.L.* van 5 mei 2001, afl. 125, 15.